

Vi har modtaget følgende:

Det sociale Sekretariat & Bibliotek,

Sagasvej 14 København V.

Den 1ste April er Udvalget til social Oplysnings Fremme blevet op- løst og samtidig er dets Organ: „Vor Tid“ blevet standset, begge Dele af Mangel paa Tilslutning.

I Afskedshenvendelsen til Offent- ligheden erklærer Redaktionen, Pro- fessor Westergaard og Pastor Osten- feld, at de erkender, at der trænges til fortsat Arbejde for at udbrede so- cial Oplysning i „den kristne Menig- hed, at den ikke skal skyde Arbejde af den Art fra sig, men forstaa sit Ansvar overfor de store Samfundop- gaver. Der trænges dertil overfor det social-demokratiske Parti, at der kom- mer en Kritik fra en Side, som man ikke kan beskylde for at være blind og døv overfor dets berettigede Krav“.

Denne Opfattelse kan vi ganske tiltræde. Vi skal derfor kun tilføje, at der ogsaa trænges til, at den so- ciale Bevægelses Ejendommelighed kan blive forstaaet baade i Højre og Ven- stre, idet Tidens Parti- og Klasse- kampe kun vil kunne modvirkes og mildnes i samme Grad, som der i Fredens Dage i alle Klasser og Par- tier banes Vej for en fælles For- staaelse af Tidens sociale Tanker, der trænger frem med den historiske Ud- viklings Ret.

Vi mener derfor, at det af Ud- valget begyndte Arbejde bør fortsæt- tes. Med dette for Øje finder vi, at Øjeblikket maa være kommet til, at vi i større Antal slutter os sammen om det Foretagende, der oprindeligt blev grundlagt som en Afdeling af Udvalget, men nu fortsætter som en selvejende, uafhængig Institution: Det sociale Sekretariat & Bibliotek, der ledes af Hr. Fernando Linderberg under Ansvar for følgende Kontrol- udvalg:

Jacob Appel, Dr. J. Nørregaard,
Højskolelærer, Højskoleforstander,
Askov. Testrup.

Alfr. Povlsen,
Højskoleforstander,
Ryslinge.

For at denne Institution, hvis ene- ste Formaal er at indsamle og udbrede Oplysning om de sociale Tilstande og Bevægelser ude og hjemme, kan komme til at virke efter dens Bestemmelse, maa den ud over det hele Land have Forbindelse med Medlemmer, som vil

- 1) benytte Biblioteket;
- 2) udbrede de i tvangsfrie Hefter udgivne „Sociale Kendsgerninger“, der frit tilstilles alle bidragydende Med- lemmer;
- 3) danne sociale Oplysningskredse, hvor der er lokale Betingelser derfor;
- 4) give Lederen, Hr. Fernando Linderberg, Adgang til at gøre Rede for Sagen ved større, deriblandt ogsaa ved kirkelige, Møder.

Af personlig Erfaring ved vi, at Hr. Fernando Linderberg saavel gen- nem sine Foredrag som gennem sine skriftlige Arbejder er i Stand til at

give værdifulde Bidrag til Forstaaelse af den sociale Sag. Han fortjener derfor at faa den fornødne Medvirk- ning til Fremme af den foreliggende alvorlige Opgave.

Forhaabentlig kan der ad denne Vej skabes Betingelser for, at der se- nere kan fremstaa et større Selskab, der kan tage flere Kræfter i sin Tje- neste og fremme Sagen med øget Kraft.

Det aarlige Medlemsbidrag er mindst 2 Kr. Vi slutter med ind- trængende at opfordre til, at der sø- ges tegnet de flest mulige Medlemmer i alle Dele af Landet.

Under Forudsætning af et øget Medlemsantal er det Hensigten i den nærmeste Tid at udsende de Med- delelser, som Medlemmerne modtager frit, i Form af et maanedligt Hefte, der i Bogformat og bestemt til Ind- binding skal indeholde en let over- skuelig Oversigt over de vigtigste Fremtoninger paa de sociale Bevægel- sers Omraader baade hjemme og ude saaledes, at Skriftet kan tjene som en nyttig Haandbog i, hvad der vedrører den sociale Sag. Disse Meddelelser vil blive sendt frit ogsaa til Medlem- mer i Norge og Sverig.

Sekretariatet, Sagasvej 14, Køben- havn V modtager Indmeldelser.

Et Forbud.

Paa en Gang hører han det rasle — en Væsel? en Markmus? Nu var der noget, der løb hen over Træstub- ben med de mange Rodskud. Fran- zko saa smaa Øjne lyse imellem Lø- vet Heksen kan antage alle Skikkelser. Aa! aa! Han springer op. En Fugl, en stor, sort en flyver op — det maa være hende! Hans Haar rejser sig — nu vil det gaa ham, som det gik Milenka. Han mindes det nu ganske tydeligt, det var ingen Kost, Heksen havde kastet efter Milenka, det var hende selv, der var fløjet hen over Milenka, og sid- dende paa skrævs over Kosten, strakte hun sine sorte Ben ud og med Klørerne paa sine Tæer greb hun fat i Milen- kas Haar Og Milenka raabte: „Jesus, Maria!“ og slap løs fra hende. Maaske kan han ogsaa slippe løs, naar han raaber: „Jesus, Maria!“ Maria — idet han udtaler det hellige Navn, falder noget ham ind: ved Billedet af Guds Moder oppe ved den store Eg, der vil han finde Frelse. I Nærheden af Guds Moder vover en Heks sig ikke. Han maa naa derhen, kun naa derhen, kun hen til den store Eg. Franzko løber saa hurtig, han kan, op ad den stejle Vej og beder: „Hjælp mig, kære Gud, slaa hende ihjel, Heksen, saa at hun ikke kan gribe mig Alle I kære, gode Helgener, gør et Mirakel, giv hende hendes Krukke tilbage. Hellige Ma- ria, Moder til det lille Jesusbarn, Du har Børnene kær, giv mig Kraft, giv mig Vejr, saa at jeg kan løbe hen til Dig. (Sluttes.)

Mangors Kogebog

er i Aarenes Løb udkommen i 3 Dele i

ialt 96 Oplag

tilsammen 288,000 Ekspl.

Mangors Kogebog er den bedste danske Kogebog for bor- gerlige Husholdninger.

I. Del (Kogebogen) 2 Kr. — II. Del (Fortsættelsen) 1 Kr. 70 Øre. — III. Del (Syltebogen) 1 Kr. 30 Øre. Sælges enkeltvis. Alle 3 Dele kpl. heftet 5 Kr. — kpl. indbunden i praktisk, solidt Bind 6 Kr. 50 Øre.

Faas i alle Boglader og hos

Th. Linds Efterfølger

Hans Frandsen.

Nørregade 35.

Et Hus fra Folketheatret.

Tlf. 2469.

Babyudstyr.

Drenge- og Pige dragter, samt Damelinned, Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.

Reel og prompte Expedition garanteres.

Alexandra Cohn,

61. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Er ligt og godt Renommé har Massage-Ur- tømrelse à 125 Øre, styrker Nerverne forbavsende og giver Ro. Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Lagen,

kun garanteret solide Varer.

Intetsteds billigere og bedre.

Færdigsyede Lagen uden Ekstrabetaling.

Fortrinlige Folkelagen,

prima ubleget Stout à Kr. 3,50 pr. Par.

Solide Pudebetræk med smukke

Mellemværk à 1 Kr. pr. Stk.

Fine hvide Dynebetræk, i Stedet for Over-

lagen, af Twill eller stribet Satin

Kr. 3,50, 4,00 à 4,50.

Sophus Larsen,

Nicolaigade Nr. 5.

(Telef. 6640.)

Damernes

Linnedmagasin,

Kronprinsensgade 10

(5te Sted fra Købmagergade).

Lager af færdigsyede Damelinned.

Udstyr leveres paa Bestilling i smagfulde

Arrangements. Alt 1ste Kl. Arbejde.

2den Sal.

Ikke

Lagerpriser.

Kobberstik & Raderinger.

Efter Flytning til Villaaen Nordre Frihavnsvej 11, lige ved Trianglen, udsælges hele mit store Lager til ukendte billige Priser. For 2—4 Kr. findes et stort Udvalg nydelige Blade, som ville pryde et- hvert Hjem, Store Blade til Festgaver fra 5—20 Kr., f. Eks. Rembrandts Nattevagt (Bogladepris 150 Frs.) for 15 Kr., 100 Ra- deringer à 10 Frs. for 3 Kr. Mapperne ligge fremme Søn- og Hverdage. Prøve- sendelser franco til Landet.

E. Jespersen.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,

Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Børnepiger og Mejeripiger til høj Løn.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St.,

uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., ind- sendt Kvittering fra Postvæ- senet paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilhagesendt.

Artikler, som ønskes op- taget i det forstudkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest den forudgaaende Torsdag Middag.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10% for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 9, i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Redigeret af Fru M. Anholm.

Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København V

sen og Frue til Alters. Der kom nu en ung, høj, slank, sortklædt Manøpige ind i Stuen, med en sort Voksdugs Taske i Haanden. „Maa jeg fore- stille dem vores Degn og Kirkesanger Kristine, der har arvet Embedet efter sin Fader“, sagde Pastor Bertelsen. Derpaa talte han med sin feminine Degn om Salmerne og hvad der ellers kunde være, og vi gik alle til Kirken der var lys og vel vedligeholdt. Kir- ken var omtrent fyldt — af Kvinder. Gamle og unge Koner og Piger, kun 3 gamle hvidhaarede Mænd sad i den nederste Stol.

Præsten læste selv Indgangsbøn- nen i Kordøren, og saa begyndte Salme- sangen. De brugte Kingos Salmebog, men Melodierne var meget ældre; de sang efter en katolsk Koralbog fra Middelalderen. Det er noget aldeles enestaaende, og den Kirkesang glem- mer jeg aldrig. Kristiane sang for; hun havde en udmærket Stemme, og de forunderlige fungerede Melodier sang hun med forbløffende Sikkerhed.

Der var underlige Tremulanter, de mærkeligste musikalske Zirater, men ikke alene sang hun dem sikkert og smukt, men hele den kvindelige Me- nighed var saa sammensungen, at man vanskelig skal høre Mage til den Kirkesang.

Om Eftermiddagen spadserede vi i Klitterne, der var bevoksede med de smukke mørkerøde Klitroser, for- uden at der fandtes mange fine og sjældne Smaa blomster iblandt. Udsigten over Havet, der laa blankt som et Spejl, var dejlig, og en og anden Sejler saas i det Fjerne. Hele Sles- vigs Vestkyst, belyst af Eftermiddags- solen tog sig smukt ud; men man følte sig saa langt, langt borte fra den øvrige Verden.

Vi aflagde Besøg i en af de store Gaarde; Ejerinden var Enke, og hen- des Søn og Svingersøn var nylig døde i Pernambuk af den gule Feber. Alt i dette Hus tydede paa Velstand. At det var et Sømandshjem saa man straks, da der paa Væggene hang

flere Billeder af Skibe, ligesom der var opstillet Koraller og meget andet som Sømandene plejer at føre hjem med. En mærkelig Prydelse saa jeg her. Under Loftet var trukket lange Snore i mange Rækker, hvorpaa var trukket udpustede Søfuglelæg af mange forskellige Farver og Størrelser.

Manø Pigerne er høje og slanke, med et meget alvorligt tilbageholdende Væsen, faatalende, men behagelige i deres Fremtræden. Deres smukke Ejlandsdragt, som de kalder den, har de unge aflagt, de bærer nu Fast- landsdragten. En Datter af den Enke vi besøgte, kom senere over i Præstegaarden, iført den smukke Ej- landsdragt, som hun havde taget paa at fornøje mig; men ellers bærer de den ikke.

Da vi henad Aften kørte hjem over „gammel Manø“, saa vi 2 mærk- værdigt udseende Skikkelser hurtig komme over Marken, og forsvinde bag Klitterne; de bar meget korte Skørter, lange Træskostøvler, et broget

Tørklæde bundet om Hovedet, og hver havde en stor flad Kurv paa Ryggen. Det var Manøpiger, der skulde til Havs at fiske.

Elise Lindberg.